

Mořská víla

Mezitím

Šumění vln a volání racků,
západní vítr dal do plachet sílu,
z moře jsem viděla vyčnívat útes,
a na něm sedět mořskou vílu.
Od starých sudiček pohádku slýchala,
večer když na lodích zahoří svíce,
v bouřích je potápí s pohledem anděla,
tonoucím zpívá a vyhlíží prince.

R: Ptáš se všech mudrců v krajinách jiných, kdy všechno pochopíš.

často jsi z kalichů poznání pila, přesto se nedozvíš,
že z mužů prince dělají činy.

|: Tak se dál stýská malým mořským vílám :|
ááá ...

V královských zahradách s princem chce tančit,
se sluncem uléhat v královské lože,
výměnou za svůj hlas a trýzeň bolesti,
s každíčkým krokem v chodidlech nože.
Škoda že sudičky nikdy jí neřekly,
co čeká vílu , jež změní se v ženu.
A tak ta malá zrazená láskou,
na modrém pobřeží mění se v pěnu.

R: